Ч. 32 (12.981). Львів, пятниця 12. лютого 1932.

Ruuxtowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячна 5·00 зол.
Чвертьрічне 14·00 „
Піврічне 26·00 „
Річне 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Ще про женевське рішення.

Як виглядає справа українських петицій з правного становища? — Загадка поведінки членів Ради Ліги Націй: чому вони не скористали зі своїх прав і не ствердили „ріжниці думок"? — Що дальше?

Маємо вже авторитетне освітлення женевського рішення у справі українських петицій і можемо теж додати від себе деякі коментарі до полагодження цієї справи Радою Ліги Націй. Очевидно, що всестороннє зясування справи серед наших відносин неможливе. Отже не будемо розглядати тут самого рішення петицій зі становища слушности і справедливости, ані не будемо підносити ніяких своїх застережень. Бажаємо розглянути справу українських петицій від стадії передачі їх Раді Ліги Націй, зі становища постанов трактатів про охорону національних меншин і під кутом тих можливостей, які вони давали для полагоди справи. Вважаємо, що ту преважну справу для нашого народу в межах Польщі слід розглянути холодно і безпристрасно щоби мати ясний перегляд сил і корисні вказівки на майбутність.

Міжнародні трактати і видані опісля постанови Ради Ліги Націй нормують право національних меншин вносити петиції до Ліги Націй та спосіб, який треба стосувати наслідком зголошення петицій. У згаданих постановах є також унормований спосіб поведінки у т. зв. Комітеті Трьох, який розглядає петиції перед предложенням їх Раді Ліги Націй. Всіми тими справами не будемо займатися, бо українські петиції перейшли згадані стадії в попередньому часі. Рішаючою для наших петицій була їхня полагода Радою Ліги Націй і саме до цієї стадії будуть відноситися наші уваги.

В міжнароднім трактаті про охорону національних меншин, який Союзні Держави заключили з Польщею дня 28. червня 1919 р., находиться в 12. ст. ось яка постанова: „Польща признає, що постанови попередніх статтей (про права громадян, які належать до нац. меншин), наскільки вони торкаються осіб, приналежних до расових, релігійних або мовних меншостей, — є зобовязаннями міжнародного значіння і мають бути поставлені під ґарантію Ліги Націй. Вони не можуть бути змінені без зголи більшости Ради Ліги Націй... Польща погоджується, що *кожний член Ради Ліги Націй* матиме право звернути увагу Ради Ліги Націй *на кожне нарушення або на небезпеку нарушення* якогонебудь із вище наведених зобовязань і що Рада матиме право поступити в такий спосіб і дати такі вказівки, які будуть являтися в данім випадку відповідні і доцільні".

„Польща погоджується також, що на випадок *ріжниці погляду* на правні або фактичні питання, які відносяться до вище згаданих статтей, між польським урядом і якоюнебудь із союзних та заприязнених держав, або кожною іншою державою, яка є членом Ліги Націй, ця ріжниця погляду має вважатися *спірною справою*, що згідно з постановою ст. 14. договору про Лігу Націй є міжнародного характеру. Польський уряд погоджується, що кожна цього роду спірна справа буде передана, якщо цього забажає друга сторона, *постійному Трибуналові Справедливости*. Від рішення цього Трибуналу нема ніякого відклику і його рішення має таку силу та вагу, як рішення, видане на підставі 13. ст. договору про Лігу Націй".

Слід зазначити, що статті 13. і 14. договору про Лігу Націй відносяться до міжнародного Трибуналу Справедливости і до його юрисдикції.

Щож торкається українських петицій, які прийшли на Раду Ліги Націй, то виходить, що після 12. статті трактату про охорону нац. меншин кожний член Ради мав право вказати на нарушення чи на небезпеку нарушення міжнародніх постанов про охорону національних меншин, а на випадок ріжниці погляду, про які каже згадана стаття, можна було піддати спірну справу рішенню постійного Трибуналу Справедливости у Газі. Могло це тим легше статися, що на підставі 5-ої статті договору про Лігу Націй рішення Ради в таких випадках мусять бути прийняті *одноголосно*. На засіданні над українськими петиціями не стверджено ріжниці погляду і прийнято одноголосно рапорт японця д-ра Сато. Не маємо ближчих відомостей про мотиви, які спонукали деякі держави, заступлені в Раді Ліги Націй, зайняти саме таке становище у справі українських петицій. Знаменне особливо те, що представники Англії і Німеччини, які були в деякій мірі заінтересовані у висліді справи (Англія у звязку з покликами її громадян у тій справі, Німеччина у звязку з петиціями німецької меншини зпоза її кордонів) — не скористали з прислугуючих їм прав на підставі 12 ст. трактату про охорону національних меншин.

Вкінці бажаємо відповісти на теоретичне питання, чи справа петицій після їхньої полагоди Радою Ліги Націй дефінітивно закінчена? Щодо цього істнує такий погляд: на випадок, коли не ствердять ріжниці погляду в Раді, по думці 12. ст. трактату про охорону нац. меншин, петиції вправді не відкидають, але вони не мають дальшого ходу. Однак не можна сказати, що справа петиції є остаточно вирішена (causa iudicata). Авторитетна інтерпретація постанов згаданого трактату та постанов про процедуру у справах петицій каже, що нема перешкоди, щоба кожна з держав, заступлених в Раді Ліги Націй, видвигнула знову справу, яка буде предметом петиції перед Радою, а також нема перешкоди, щоби національна меншина знову внесла ту саму петицію*). Чи проте перша евентуальність в теперішніх обставинах можлива, і чи друга евентуальність могла би принести якийсь успіх, це оцінять самі читачі. Що торкається інших держав-членів Ліги Націй, які не є заступлені в Раді, то вони не мають ніякого впливу на полагодження справи Радою Ліги Націй. Одначе вони мають право скористати з постанови 11. ст. част. 2. договору про Лігу Націй, після якої кожний член Ліги Націй має право звернути увагу Загальних Зборів або Ради Ліги Націй на кожну обставину, яка може мати вплив на міжнародні відносини і яка може загрожувати мирові або доброму співжиттю між народами, від якого залежить мир. Але такий крок не може спричинити процедури по думці постанови трактатів про охорону національних меншин, отже тим самим справа не може прийти до вирішення перед постійний Міжнародній Трибунал. Полагода такої справи залежить цілком від становища Загальних Зборів чи Ради Ліги Націй.

Тих кілька уваг з правного становища подаємо для освітлення справи українських петицій, яких доля є тепер предметом розгляду у нашому громадянстві і серед відповідальних чинників.

Д-р Ол. Марітчак.

*) Dr. H. Rauchberg: Der internationale Schutz der nationalen Minderheiten.

Перед реформою самоврядування в Польщі.

НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО САМОВРЯДУВАННЯ.

III. Адміністративні ригори супроти виборних органів громадського самоврядування і „заводові" війти та бурмістри.

Дуже точно є управильнене право розвязування органів громадської самоуправи, багато точніше як у досі обовязуючих законах. Згідно із цими законами право на розвязування громадської ради є суто дискреціональне. Влада може розвязати раду, але не обовязана подавати мотивів. Проект вичислює причини, для яких влада може розвязувати громадські ради. Причини ось такі: Якщо через нарушення приписів прилюдний „інтерес" був би виставлений на шкоду, якщо через недбайливе виконування законних обовязків громада зазнає матеріяльної втрати, якщо в громадській господарці є неправильности, а управа, не вважаючи на заклик надзірної влади, не поладнала їх, якщо не зважаючи на осторогу з боку надзірної влади самоуправні органи або їхні члени своїми виступами понижують повагу і довіря до органів прилюдної адміністрації.

Коли взяти під увагу, що ствердження цих причин у конкретних випадках залежить самозрозуміло від субєктивної оцінки рішаючої влади, то годі надіятися, щоби ці майбутні постанови були всилі припинити арбітральність урядової влади у цій ділянці. Всетаки влада буде бодай приневолена подати мотиви виданого розпорядку. Розвязати можна громадську раду і управу або тільки один з тих органів; крім цього може влада усунути кожного „професійного" і „непрофесійного" члена управи, якщо не сповнює обовязків, або ділає зі шкодою для прилюдного „інтересу" або у виконуванні свого мандату таким чином, що понижує повагу і довіря до його становища.

Право розвязати раду і управу та усунути члена управи прислуговує правильно воєводі на основі опінії воєвідського виділу, щодо виділених з повітової самоуправи міст і повітових

Wyciąg z protokołu wspólnego. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 12 czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów dnia 18/I 1932 do Sygn. VI 1 Pr 51/32 na posiedzeniu niejawnem w dniu 21 stycznia 1932 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 19 stycznia 1932 przez Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma p. t. „Diło" Nr. 12 z daty Lwów dnia 18/I 1932 zawierającego 1). w artykule pt. „Prawo i sprawedływist" a) w ustępie od słów Odnoju z ważniszych do słów bez ceremonji, b). w ustępie od słów Samowola do słów i motywiw, c). w ustępie od słów „Za kryminalistycznu" do słów prokurator, d). zdanie między słowami „Krawciwa i tow." z słowami Wże w czasi, e). w ustępie między słowami „neduhu" a słowami „obwynuwaczenych", f). w ustępie od słów „ne wirymo" do końca artykułu znamiona ad ustęp a, b, c, d, e, f, występku z § 300 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. — Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862 Dzpp. Nr. ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej ustępów artykułów ma na celu podrażnić społeczeństwo specjalnie ruskie do nienawiści i pogardy przeciwko Władzom państwowym przez nieprawdziwe twierdzenia i przekręcanie faktów o metodach śledczych Policji, Sądu i Władz administracyjnych wobec więźniów politycznych narodowości ruskiej. — Przewodniczący: Medyński w. r. Protokuł.: Rosenwiesen w. r. Za zgodność: Lipanowicz, star. sy sekretarz.

Wyciąg z protokułu wspólnego z dnia 27 stycznia 1932. Sąd Okręgowy, Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 15. czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów, dnia 23 stycznia 1932 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 60/32. na posiedzeniu niejawnem w dniu 27 stycznia 1932 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 22 stycznia 1932. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Diło" Nr. 15. z daty Lwów, dnia 23 stycznia 1932, zawierającego: w artykule pt. „Widpowid Ukrainśkoji Parlamentarnoji Reprezentacji ministrowi Pierackomu" od słów buła samowoleju — do słów — stanowyszcze znamiona zbrodni z §§ 65 a uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17/12 1862 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. — Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej ustępu artykułu ma na celu tendencyjnem przedstawieniem stosunku administracji państwa do ludności ruskiej Małopolski Wschodniej pobudzić do wzgardy i nienawiści przeciw Rządowi Rzeczypospolitej. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36. i 37. ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. — Przewodniczący: W. Medyński w. r. Protokulant: H. Rosenwiesen w. r. Za zgodność: Lipanowicz, starszy sekretarz.

виділів міністерству внутр. справ. Членові управи, якого хочуть усунути, треба дати змогу оправдатися устно перед воєвідським виділом або міністерством. У випадку розвязання ради треба вибір нової ради перевести найдалі до 5-ти місяців від розвязання. Цей речинець можна продовжити на дальших 6 місяців. Коли розвязують лише управу, рада обовязана перевести новий вибір до 12-ти тижнів.

У випадку розвязання громадської ради влада, для управи громадськими справами, як відомо на основі доволі загальної постанови громадських законів, призначує урядових комісарів і членів ради, які до часу переведения нового вибору виконують завдання управи і ради.

Проект легалізує дотеперішню практику, признаючи владі у випадку, коли раду розвязала а начальника громади та його заступника усунула, право встановити комісарського війта, посадника, президента міста. Комісарському громадському начальникові влада може додати прибічну раду з дорадчим голосом. Комісарський громадський начальник, а так само громадська управа, яку полишили в урядуванні, коли розвязали громадську раду, має право полагоджувати лише біжучі справи самоуправної господарки. Щож торкається фінансових справ, то не вільно їм збувати ні обтяжувати нерухомости, хіба, що це потрібне для регуляції вулиць і для цілей розбудови міста або коли йде про виконання правосильного рішення розвязаної ради. Далі вільно їм затягати довгоречинцеві позички лише тоді, коли ці позички призначені на конверсію раніше принятих зобовязань. Навіть з поданими обмеженнями, комісарський громадський начальник дістає, на основі наміченних постанов, дуже широкі уповноваження і спромогу управляти громадськими справами без рішаючого голосу для представників вибраних громадянством. Поставлена в мотивах проекту теза, що „інституція урядового комісара не повинна ослаблювати самоуправну думку і відповідальність представників покликаних шляхом правильного вибору" як видно не покривається зі змістом проекту.

Новою на наших землях є створена проектом інституція т. зв. „професійних" членів громадської управи. Громадська рада в сільських громадах і міська рада в містах, що не є виділені з повітової самоуправи, може за згодою повітового виділу утворити становище „професійного" війта чи посадника, крім цього для таких-же міст воєвода може при співучасти воєвідського виділу наложити обовязок встановити „професійного" посадника. У містах, які є виділені з повітової самоуправи, можна вибрати лише „професійного" президента і заст. президента. „Професійних" начальників громади покликують на це становище на вдвоє довшу каденцію як урядують „непрофесійні" начальники. „Професійні" начальники мають право, коли покидають посаду, побирати пенсію, а на випадок розвязання громадської управи „професійні" члени управи залишаються на становищі. Зате, щоби одержати становище „професійного" начальника громади, треба мати приписані законом кваліфікації, зокрема скласти приписаний практичний іспит, або дістати від воєводи або від міністра внутрішніх справ „диспенсу" від цього іспиту. Інституція „професійних" громадських начальників, за мотивами проекту, має на меті „піднести рівень громадських виконавчих органів", але поза тим вона скріпляє значіння і становище урядничого елементу супроти представників, що виходять безпосередньо з вибору громадянством.

Литовсько-німецький конфлікт.

Замах литовців на Клайпеду.

Дня 6. ц. м. група литовських старшин явилася в будинку Клайпедського (Мемельського) Директоріяту. Вони заарештували президента краєвого уряду д-ра Бретшера і вивезли його автом у невідомому напрямі. Губернатор Клайпеди литовець Меркіс доручив ведення агенд одному з членів Директоріяту — литовцеві Тайлюшосові, хоч більшість Директоріяту творили досі німці.

Вістка про цей литовський замах викликала в колах Союзу Народів велике враження. Представники 4 держав (Англії, Франції, Італії й Японії), які підписали клайпедську конвенцію, заявили рішуче, що Рада С. Н. не допустить до зломання постанов цієї конвенції.

Зрозуміла річ, що німці підняли з цього приводу крик, бож тим виступом нарушено автономні права Клайпеди. Як закінчиться цей литовсько-німецький конфлікт, покищо не знати. Не виключена річ, що справою усунення Директорії з Клайпеди займеться гаґський трибунал.

На цьому місці треба ствердити, що Клайпеда (Мемель) має для Литви просто величезне значіння, підчас коли мемельська пристань не грала ніколи в економічному житті Німеччини поважнішої ролі. Зате Клайпеда з околицею має ще й нині, після 9 літ литовської суверенности, у трьох четвертинах німецьке населення. Тому не диво, що після литовського замаху німці з Клайпеди виступили з домаганням перевести в Клайпеді плебісцит, який рішив би остаточно про приналежність цілої Клайпедської округи.

Радянська господарка валиться.

Більшовики не можуть просто найти слів погорди для гнилого Заходу, який валиться зі своїм господарством у безвихідну пропасть. І не можуть нахвалитися, як гарно розвивається народнє господарство, у них — по лінії ленінського комунізму. Однак краще, колиб інші хвалили, а то самохвальба часом боком вилізе. Навіть тоді, коли другий пятирічний плян показує ясно, як на долоні, що по його виконанні в Радянщині може бути — чи не другий рай.

Бо холодно провірені факти виказують власне розвал радянської господарки. Недавно ще гриміли в бідній Европі погрози радянського демпінгу, який мав розростися до того, що не тільки хліборобськими продуктами., але й фабричними товарами мали нас зовсім засипати. А торговельний біланс Радянського Союзу мав бути все активний. Та ось бюлетен московської торговельної палати приніс відомість, що за перший півр к 1931 р. вивіз з Радсоюзу виносив 8.241.000 тон, а привіз 10.652.000 тон. Вивіз був щодо вартости рівний 366.630.000 золотих рублів, а привіз 517.277.000 зол. рублів. Або за першу половину 1931 р. торговельний біланс союзу був пасивний на 151.021.000 зол. рублів.

Цілий господарський плян союзу побудований на придбанні грошей з вивозу передовсім збіжа. Цей вивіз виносив в останньому році 15 міліонів квартерів — і стільки обіцювали більшовики вивозити і в кампанії 1932 року. Та транспорти якось мляво йдуть. Пояснює цю річ дуже добре поінформований у збіжевих справах журнал „Корн Трейд Нюс", який твердить, що радянська збіжева надвишка є не 15 міл. квартерів а всього 10 міліонів квартерів. У порівнанні з р. 1930 зменшився вивіз радянської пшениці в цьому році на 11 прц., а ячменю на 25 прц.

Радянський Союз будує свою пятирічку за кредит, затягнений, коли ще було можна, в капіталістичних банкирів і фабрикантів. Але кредит — дорога річ. І от самі відсотки від затягнених кредитів виносять більше, ніж 50 міліонів долярів річно! Такий гарач платить радянський селянин і робітник за спроваджування дорогих машин, з яких за кілька літ при радянській господарці і сліду не стане. Виходить, що для більшовиків індустріялізація, для закордонних капіталістів заробок і відсотки, а для робітників — голод і надія на більшовицькі грушки на верби

Остання корова..

З господарських злиднів Волині: як секвеструють за сільські довги.

У додаток до тих даних, які ми подавали про надзвичайно тяжкий матеріяльний стан українських селян Волині, що межує вже з катастрофою, наведемо голос польського санаційно-ендецького часопису „Земя Волиньска" (ч. 5):

„Волинське село, — пише „З. В.", — вгинається під тягарем пануючої кризи й браку грошей через низькі ціни на сільсько-господарські продукти. Біда шириться всюди. Господар обмежує свої закупи до мінімума, бо не має готівки, а податкова шруба щораз більша"... „Селянська оселя щораз частіше бачить на своім порозі секвестратора, який в численних випадках з цілою безоглядністю розпочинає своє урядування від занимання за залеглі податки найнеобхідніших часом річей". „Діяльність багатьох громадських секвестраторів... дуже часто викликає конфлікти з місцевим населенням".

Для ілюстрації „З. В." подає такі картини: „До одної з місцевостей рівенського повіту приїхав „коморник" разом з секвестратором волосного (ґмінного) уряду з метою ліцитації, щоби колись заможному селянинові забрати останню корову". Коли коморник почав „потішати" засмученого селянина, той відповів: „Я пане коморнику, засмучуюся не тим, що забираєте в мене останню корову, але тим, що другим разом у мене заберете, коли я вже більше нічого не маю".

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 12. ЛЮТОГО 1932.

ІСТОРИК.

АНДРУСОВО.

(Історична згадка.)

„І бачуть лядські пани і московський цар, що нічого не зробить з Україною, і сказали поміж собою: не буде України ні тобі, ні мені, роздеремо її по половині, як Дніпро її розполовинив: лівий бік буде московському царю на пожиру, і правий бік польським панам на поталу".

(М. Костомаров, „Книги битія українського народу", 87)

В 1667 році минуло 13 років після того, як між Москвою й Варшавою почалася війна, викликана союзом Хмельницького з московським царем. Доля війни весь час мінялася: один раз московські війська були у Вильні, а полки Хмельницького перед Львовом, другий раз хоругви Яна Казимира стояли під Глуховом. У процесі боротьби виявилося, що ані Москві ані Варшаві не вдастьси заволодіти цілою Україною, яка примушена всякою ціною до обіцянки, не залишала одночасно „шаленої думи" перетворитися в „окрему Річ Посполиту, на зразок голландців". І цілком природно, що у Варшаві та Москві починала виринати думка: чи не краще замиритися, поділивши між собою Україну?

Така думка тим більше мала підстави до здійснення, що Україна, зневірившись у всіх комбінаціях — а було їх чимало — з Москвою чи Варшавою, почала орієнтуватися на Туреччину. Православна українська старшина й навіть духовенство саме воліло султана ніж царя або короля. А втягнути Туреччину в українські справи довело би до величезної інвазії на Польщу й Москву. Перед лицем небезпеки, що загрожувала Москві й Варшаві останні подали собі руку.

Ідейним автором польсько-московської угоди був окольничий Афанасій Лаврентієвич Ордин-Нащокін, тодішній провідник „посольського приказу", тобто московського міністерства закордонних справ. Була це людина розумна, зі сильною волею й, як на ті часи, освічена. Це був один з перших московських „західників", для якого авангардою заходу була Польща. Тому угоду з Польщею Ордин-Нащокін уважав передумовою до дальшого вступу Московщини в Европу. „Черкасів", тобто українців, Ордин-Нащокін ненавидів, добачаючи в них „зрадників із природи", яких „давно треба було винищити".

Переговори між Москвою й Варшавою про договір неагресії та вічний мир почалися в селі Андрусові на Смоленщині, на річці Городні. З московського боку, крім голови делегації, брали участь: дворянин Нащокін та дяк Богданов. Польська делегація була численніша: Юрій Глібович, генеральний староста Жмуді, Христоф Завіша, литовський маршалок, Степан Ледоховський, кременецький підкоморий, Станіслав Кожуховський, стольник каліський. Очевидно, що українських представників до переговорів не допустили. Причина була досить красномовна: „Українців за порадою обох государів не треба закликати, бо українські люди не постійні й ніколи на правді не стоять".

13-го січня 1667 р. відбулося остаточне тридцять перше засідання в Андрусові, на якому підписано договір. Він мав 34 точки. Польща й Московщина обовязалися жити в приязні й допомагати одна другій на випадок війни з третьою державою. Україну поділили між обі сторони, а „запорожским казакам быть в послушании обоих государей".

Враження від Андрусова було страшне на цілій Україні: не вважаючи на сварки, інтриги, доноси було одне, що єднало всіх українців, все одно, чи старшину, чи нарід. Це було одне прагнення соборности, для здійснення якої Україна йшла на всі жертви.

Москва це відчувала й негайно вислала свого агента Рославчева до гетьмана Дорошенка, господаря Правобережжя. Московський дипльомат радив Дорошенкові і його головному дорадникові митрополитові Тукальському, великому українському патріотові „відкинути горді наміри й здати себе на захист обох государів". Відповідь Дорошенка московський дипльомат називає „грубіянською", бо „гетьман сказав, що його союз з татарами мусить залишитися в силі, бо андрусівським миром государі роздерли на куски Україну".

(Покінчення буде.)

„Другий випадок. У село Кречевичі ковельського повіту, приїхав секвестратор волости Поворськ в асисті поліціянта, щоби стягнути з селян залеглі податки. Село платить, що може. Одначе в одної селянки, вдови, секвестратор забірає останню корову. Тоді збірається населення в силі кількасот осіб і відбирає в секвестратора корову. Поліціянт, бачучи грізну поставу юрби, слушно намовляє секвестратора виїхати з села, що він мерщій зробив".

Що можна додати до цих двох образків? Хіба лише те, що ілюструють загальний стан.

Збірка гітлерівських сил.

БЕРЛІН. 10. II. ПАТ. Вчора вечором у Спортовій палаті відбулася збірка націонал-соціялістичних штурмових відділів при участи 14.000 членів. Гітлер явився на цій маніфестації в приявї кн. Августа Вільгельма, одного із синів б. цісаря. В характері гостей були запрошені закордонні дипльоматичні представники. Гітлер виголосив промову, в якій зазначив, що штурмові відділи зросли за останній рік із 70 тисяч на 400 тисяч зорганізованих членів.

—o—

За жидівські погроми.

В Берліні запав присуд у другій інстанції в процесі проти націонал-соціялістичних провідників, обвинувачених за протижидівський погром. Провідника берлінських штурмових відділів гр. Гельдорфа і 20 обвинувачених виправдали. 18 інших обвинувачених засудили на кару вязниці від 4 до 10 місяців. Присуд першої інстанції був гостріший.

—o—

75.000 японських вояків у Манджурії.

ЖЕНЕВА, 10. II. ПАТ. На домагання представника Китаю д-ра Єна було сьогодні засідання Ради Союзу. Д-р Єн пригадав декларацію англійського уряду з попереднього тижня й заявив, що ніщо не заповідає зміни на краще, навпаки ситуація погіршується. Тепер є вже 75.000 японських вояків у Манджурії, а 27 японських кораблів вирушило вчора в напрямі Шангаю. Представник Китаю просив членів Ради висказатися, які є можливости зробити кінець боям, бо кожня проволока дня Ради Союзу побільшує людські втрати.

Представник Японії Сато заявив, що Японія доручила свому представникові у Шангаї переговорювати з представниками держав щодо припинення боїв і створення невтральної смуги. Є дуже вказаним, щоби ця справа була розглянена на місці, а не в Женеві. Вчора прибув до Шангаю адмірал Номура, новий командант японської фльоти, що має нові інструкції задля припинення военної акції.

—o—

Збройні постачання до Китаю.

ЛЬОНДОН, 10. II. ПАТ. „Дейлі Геральд" повідомляє, що за останніх 6 місяців до порту в Шангаю привезено муніції й зброї на загальну суму 354 тисяч ф. штерлінгів і боевих літаків на суму 290 тис. фунтів. На протязі минулого року до Китаю привезено загалом зброї, муніції та літаків на суму поверх 1 і пів міліона фунтів. Головними доставцями зброї й муніції були японці, що доставили її на суму 584 тис. фунтів, та німці, що привезли военного матеріялу на суму 400 тис. Америка доставила Китаєві зброї за 282 тис., Англія на 203 тис. фунтів.

—o—

Китайські ґенерали співділають з японцями.

МОСКВА, 10. II. ПАТ. Радянська преса повідомляє, що китайський ґенерал Маа мав конференцію з командантом японських військ ґен. Тамоном. Після розмови ґен. Маа згодився на дальшу співпрацю з японською владою. Він буде іменований головним командантом військ у гейлюнґянській провінції. Другий китайський ґенерал Дін-шов, що ще недавно бився з японськими відділами, теж старається навязати контакт з Японією. В переговорах має посередничити японський консуль.

—— ——

ІТАЛІЯ НА РОЗЗБРОЙНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ЖЕНЕВА, 10. II. ПАТ. На сьогоднішньому засіданні роззбройної конференції італійський міністр закордонних справ Ґранді заявив, що становище Італії в справі роззброєння таке: рівність прав для всіх держав і устійнення збройної сили на найнижчому рівні. Дальші застереження Італії торкаються будови военних кораблів, важкої артилерії, танків, военних літаків і газової війни.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

З природи й техніки.

Найбільша електрична льокомотива світа.

Управа швайцарських союзних залізниць одержала цими днями для своеї Готтардської залізниці дві нові електричні льокомотиви справности 5400 або 6800 коней. Є це найбільші льокомотиви зпоміж усіх до цього часу збудованих. Своєю справністю перевищують вони американські, французькі (5000 коней) та німецькі (3500 коней). Згадані швайцарські льокомотиви це дводільні льокомотиви, довготи 34 метрів кожна. Скорість їзди рівна 66 км. на годину, коли максимальна скорість не перевищує 100 км. на годину. Кожна льокомотива важить 365 тонн. Одна має 8 моторів, друга 16. Число оборотів моторів першої є 550, другої 880 на мінуту.

Чи можна бачити ультрафіолетне світло?

Ультрафіолетне світло це та частина спектру (дуговини), що містить у собі світляні хвилі довжини від 4000 до 2000 одиниць Онгштрема (1 одиниця Онгштрема це одна стоміліонова частина цм). Коли вже звичайне денне світло сонця має в собі хвилі довжини від 4000 до 3000 одиниць Онгштрема, другу частину хвиль ультрафіолетного світла себто хвилі довжини від 3000 до 2000 одиниць Онгштрема можемо одержати тільки штучно (при помочі кремінної лямпи). Отже ультрафіолетне світло є зложене з промінів ріжної довжини хвилі. Тимсамим його фізіольогічне ділання дуже неоднородне.

Багато органічних субстанцій флюоризує себто висилає власне світло підчас освітлення їх ультрафіолетним світлом. Так само і очні тканки флюоризують під впливом ультрафіолетних промінів. І саме ця флюоресценція очей була причиною, що донедавна ще панував погляд, начеб люди не могли бачити ультрафіолетного світла. Бо в дійсності флюоресценція ока неначе перепиняє бачення цього світла. Щойно німецький дослідник Е. Меркер з Гісен доказав у своїх експериментальних працях останніх літ, що як тільки усунути при помочі відповідних фільтрів флюоресценцію нашого ока, викликану ультрафіолетним світлом, можна досить виразно бачити це світло. Анальогічні досліди поробив Меркер над водяною блохою (Дафнія пулекс де Геер), яка відома з цього, що завсіди відвертається від світляних промінів. Отже виявилося, що вона відвертається також від промінів, що походять від джерела ультрафіолетного світла. Тимсамим Меркер доказав, що зпоміж живих організмів покищо тільки чоловік і водяна блоха можуть бачити ультрафіолетне світло. (Згідно з найновішими вислідами Меркера також риби бачать це світло).

533 кільометрів на годину!

Підчас літніх маневрів американської повітряної фльоти брали перший раз участь нові боеві літаки, які були предметом зачудовання серед усіх учасників цих маневрів. Це були найменші, а проте найшвидші двокрилі літаки світа, що своєю боевою вартістю перевищають всі інші літаки цього типу. Це легкі металеві двокрильні літаки, 9 метрів широкі, 6 метрів довгі, порушувані моторами силою 560 коней кожний. Один такий літак важить тільки 1200 кільограмів і порушується зі швидкістю 533 км. на годину. Рівночасно виступали підчас маневрів нові бомбометні літаки, що теж визначилися великою швидкістю. Ці останні літаки дуже небезпечні тому, що можуть забрати зі собою крім бомб більшу кількість скорострілів. Оба типи літаків випродуковані фабрикою „Товариство літаків Бейнг"

Новий гідроплян-велитень.

Англійська фірма Шерт Брес доставила недавно англійським летунським лініям Англія—Індії та Англія—Африка новий велитенський гідроплян „Кента", якого завданням буде обслуговувати ці лінії на відтинку Середземного Моря. Крім кабіни для 16 пасажирів має „Кент" просторе приміщення для транспорту почти. Сальон для пасажирів уладжений розкішно. Між вигідними фотелями стоять столи, а кожний пасажир має окрему електричну лямпу до читання. На гідроплині є також буфет. Пасажирська кабіна так добре ізольована, що пасажири не чують зовсім гуку пропелерів.

Пільот має висилкову та сприймальну радіостацію, що може висилати хвилі на віддаль 900 км. „Кент" має 4 мотори, його максимальна швидкість рівна 200 км. на годину, але підчас подорожі їде зі скорістю 160 км. на годину. Може сміло забрати 3 тонни, з того половину почти.

Унія на північно-західних землях.

З реферату о. Урбана.

В дні 23. січня ц. р. визначний знавець віроісповідних відносин і один з горячих прихильників унійної акції на північно-західних землях, відомий езуїт о. Урбан, виголосив у Кракові з ініціятиви Катол. Союзу Польських Приятелів Миру реферат, в якому находимо кілька цікавих даних про успіхи унійного руху на згаданих землях. Подаємо основні думки того реферату в надії, що вони зацікавлять загал наших читачів.

Східний обряд — говорив о. Урбан — зродився по війні на Підляші в 1924 р., після чого оо. Єзуїти створили унійну станицю в Альбертині біля Слоніма. Тепер визнавців унії („східного обряду") є на північно-західних землях понад 20.000. Унійтських парохій є нині 35: в підляшській дієцезії 9, в пинській 9, в луцькій 8, у виленській 7, в люблинській 3. Крім того парохія у Варшаві. Загальний нагляд над усіми тими парохіями має апостольський візитатор еп. д-р Микола Чарнецький, але вони покищо підлягають дотичним єпископам латинським. Священиків є 30, не рахуючи оо. Єзуїтів (10 священиків і 26 питомців). Крім Єзуїтів беруть активну участь в унійній акції галицькі оо. Редемптористи і Василіяни.

В січні 1931 р. папа іменував візитатором усіх тих парохій єпископа М. Чарнецького. В жовтні м. р. коштом Апостольської Столиці основано в Дубні духовну семинарію для уніятів, яка має виховати нових священиків, що відповілиб уповні все зростаючим потребам унійного руху.

В дальшому референт підчеркнув зацікавлення польської опінії й уряду унійним рухом серед православних, критикував закиди проти того руху з польського боку і заявив, що тепер усунули вже з рядів унійних робітників тих кар'єристів, що переходили з православя з мотивів нешляхотних. Опісля референт зазначив з притиском, що в дійсности нема двох обрядів: греко-католицького і східнославянського, як це дехто хотів би бачити, а є тільки один обряд з незначними відмінами. Конкордат говорить про праці церкви без ріжниці обрядів, значить: унійна акція є вповні леґальна.

У виконуванні релігійних практик уніятські священики вживають такої мови, якої собі бажають парохіяни: на Волині, Підляші й Холмщині української, серед білорусинів — білоруської. Але бувають випадки, що парохіяни домагаються російської мови і тому домаганню священики йдуть назустріч. (В самім Альбертині богослуження чи пак проповідь йде на переміну: раз по білоруськи, раз по російськи).

На закінчення о. Урбан підкреслив, що в унійній акції шанують мовні права всіх народів і ця акція ніколи не буде знаряддям якогонебудь націоналізму.

—o—

Православний священик — аґентом поліції!!!

Характеристичний приклад відносин у православній Церкві в Польщі.

Отримуємо з Волині звістку про один факт, який навіть на тлі відомих нам загальних відносин у православній церкві в Польщі — є якимось небувалим досі диковинням. Ось що пише нам наш дописувач:

Православна митрополія та її послушна екзекутива — консисторія вживають дальше всіх зусиль, щоби зберігти „русскій дух" в українській Церкві. З цією метою, викидаючи й переслідуючи священиків-українців, тримають на священичих становищах дальше найгірших покидьків розбитого всеросійського корабля. Цей стан доводить уже до нечуваних скандалів.

Для ілюстрації того, кого митрополія тримає на парохіях проти українського руху в Церкві, може служити такий випадок. Парохіяни церкви в с. Боровові кілька років домагалися забрати від них свящ. М-ча, противника українізації. Врешті митрополія виконала їхне домагання, але зате прислала їм священика росіянина Неізвестного. „Русскому" все можна. І свящ. Неізвестний дійшов до того, що одного разу вилаяв у церкві найгіршими словами церковного старосту й майстрів. Справа опинилася в суді за образу. Передчуваючи не дуже приємний для себе присуд, свящ. Неізвестний виймає з кишені й показує судді леґітимацію, що він є агентом поліції, — мовляв, повинен бути увневинений. Суддя відповів йому, що це справи не торкається, порадив леґітимацію сховати й засудив русскаво батюшку-аґента.

Після цього селяни подали просьбу до митрополита Дениса притягнути тепер уже „ізвестного" свящ. Неізвестного до відповідаль-

вости за зневаження святині (твердять, що стріляв у церкві) й негайно забрати його

Цікаво, чи митроп. Денис надалі буде тримати в с. Борохові цього „стовпа російщини“, а як забере його, то яку українську парохію ущасливить цим „пастирем“ з „легітимацією“ і револьвером. А таких „неізвестних“ на Волині немало, і населення вказує на них пальцями.

Ось до якого морального розкладу докотилася митрополія по похилій дошці злочинної русифікації.

С. П.

До повищого листа нашого кореспондента позволимо собі докинути лише одну увагу під адресою тих наших галицьких громадян, які — слушно перестерігаючи перед небезпеками латинізації — хотять бачити захист таки у православію. Тимчасом є річчю ясною, що церковні відносини, які докотились до того, що священики не лише є офіціяльними („легітимованими“) агентами поліції, але й зазнають опіки й протекції у церковній митрополії, — що такі відносини не можуть вже змінитись на краще. Це процес розкладу, якого вже не зупинять ніякі реформи, — навіть, колиб вони розпочались, на що — зрештою — нема ніяких виглядів. Тому й не слід сподіватись якогонебудь добра від установи, яка гниє і розкладається.

Комуністи про свою працю на Україні.

(Офіціяльне справоздання.)

Накладом „Всеукр. Т-ва для культурних звязків із закордоном у Харкові“ вийшла в німецькій мові поважна обємом монографія*). Її завданням є переконати чужинців про осяги України на ріжних ділянках життя завдяки комуністичній партії і владі. Ми, на жаль, ще не отримали до рук цеї книги і користаємо з даних обширної рецензії, яку помістив І. Бріль у фейлетоні „Пратер Пресе“ 5. ц. м.

Ціла книга, як годиться офіціяльному звідомленню, повна захоплення пляновим господарством, індустріялізацією, колективізацією і іншими своєрідними експериментами, які протягом кількох років мають зробити відсталу країну найбільш матеріяльно-культурною або щонайменше зрівняти з цими державами, які сотню літ шляхом еволюції прийшли до сучасного стану. Все те вілюстроване цифровим матеріялом до великих статистичних таблиць включно.

Монографія претендує на те, аби дати усебічний образ і тому присвячує вона теж чимало місця обявам духової культури, як школи, видавництва і т. ін., які, мовляв, уповні українські, дальше плеканню культурних окремішностей, жидівської, польської, німецької та інших (не знаю, чи рецензент забув згадати за московську меншість чи автори монографії). В книжці зясовано теж, якою кровавою ціною (о так!) осягнено побіду більшовизму на Україні, при чому політично замовчено про те, як то солдатеска Муравйова на штиках несла комунізм, аби накинути його Україні.

І хоч півтретя року пізніше від Московщини стала Україна тереном більшовицького експериментування, то сьогодні вона не відстає в реалізації соціялізму (очевидно в сталінській інтерпретації) від найбільш вrazaнсованих під тим оглядом складових частин Союзу.

„Україна — читаємо на вступі книжки — є одним із тих теренів Рад. Союзу, на яких промисловість найбільш зосереджена і на яких сільське господарство найшвидше дійшло до соціялістичної реконструкції (цілковита колективізація збіжевих господарств у степових районах). Тому Україна є одним із теренів Рад. Союзу, на яких можна найкраще слідкувати за процесом викінчування фундаментів соціялістичної економіки“.

Плян пятилітки прибирає реальні форми, активність мас виявляється в максимальному напруженні, а сприяють тому підземні богацтва України до чорнозему включно. Виростає могутній „Днепрострой“ (ця назва теж вказує, як дуже там усе українське!), ростуть совхози і колхози, останні завдяки тому, що комуністичній владі вдалося переконати (?!) більшість сільського населення про користи колективної господарки.

Треба признати, що празький рецензент поставився дуже обєктивно до змісту монографії, і в частих своїх виводах оправдує одушевлення, яке несеться з її сторінок, як необхідний вияв віри в доцільність грандіозних реформаційних праць у Рад. Союзі, чи точніше на Україні. З деякими застереженнями признає він навіть вражаковість деяких більшовицьких потягнень. Так, — йому як чужинцеві легше про це говорити, як теж про ціну „кольосальних жертв“.

В. Север.

*) „Ukraina“ (Der oekonomische, soziale u. kulturelle Aufbau der ukrainischen Sozial. Räte-Republik). Charkiv 1931.

20-ліття українського пласту.

Комунікат Команди Союзу Українських Пластунів Емігрантів (СУПЕ).

Святкування 20-ліття Українського Пласту відбудеться в Празі (Чехословаччина) 13. березня 1932 року. Свято влаштовує Команда СУПЕ. Мета свята — кинути думкою на вже пройдений шлях трудів і успіхів, віддати пошану і признання першим організаторам і провідникам українського скавтінгу, обєднати новим звязком нашу пластову молодь та прихильників Українського Пласту, щоби зєднаними силами йти далі.

Програма свята: 1) Академія — пластовий гимн, святочні промови, привітання, національний гимн. 2) Пластові розваги та виступи. 3) Виставка: „Український Пласт дома і на чужині“ — матеріяли з життя і розвитку українського скавтінгу, як от: ріжні друки й видання, фотографії, пластові вироби, табори, змагання, мандрівки, зїзди (Джемборі), звязки з чужиною і т. п. Всі матеріяли з виставки, що їх не треба буде звертати власникам, лишаться, як основа Музею Українського Пласту на еміграції.

Команда видасть на свято одноднівку: „Вступай у Пласт“. Ювилеєві присвячене також нове число пластового органу „Молоде Життя“, що виходить тепер на еміграції.

Мистецькі ювилейні марки (на взірець почтових марок): „20-ліття Українського Пласту 1911—1932“, праці проф. Р. Лісовського, вийшли вже третім накладом (два попередні наклади протягом кількох місяців вичерпано цілком).

Листи, привітання, матеріяли для виставки, датки на влаштування свята й на організаційну дальшу працю Українського Пласту, а також замовлення на ювилейні та на всі інші видання Пласту слати на адресу: **E. Wyrowyj, Praha — Vinohrady, Chodska 16.**

За КОМАНДУ СУПЕ: **Евген Вировий**, команд., **Данило Козіцький**, реф. діяльности, **Наталка Кучерявенко**, за секретаріят.

—o—

За поширення творів О. Олеся.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Дозвольте на сторінках Вашого поважаного часопису умістити отсей наш лист:

Ми, нижче підписані, уважаємо своїм громадським обовязком довести до відома цілого українського громадянства в краю, в Америці та на еміграції таке:

У Празі та у Відні вже 10 літ лежать на складах видані для України ще в 1919 році в тисячах примірників твори одного з найвизначніших наших поетів **О. Олеся** (три книжки: „На зелених горах“, „Чужиною“ і Поезії т. V).

Коли ці книжки, що не могли піти на Україну через відомі події, не будуть викуплені в найближчому часі, то всі вони загинуть: їх продадуть фабрикам на папір за борги складам.

Уважаємо, що колиб подібне сталося, колиб нізащо загинули високовартісні твори, на видання яких автор поклав, крім таланту, і свої останні засоби, то це булоб ганьбою для цілої нашої національної культури. Тому звертаємося до всіх наших національних і просвітних організацій на українських землях, в Америці та на еміграції, — до читалень „Просвіти“, до кружків „Рідної Школи“, кооператив, до „Союзів Українок“ та до цілого українського громадянства з проханням і закликом — одностайним та масовим закупном визволити наше друковане українське слово, що, лежачи нерухомо і безплодно десять років, викликає здивування і поговір серед чужинців.

Знаємо про сучасну матеріяльну скруту, але віримо, що національна честь не дозволить нам, щоб на очах міліонів нашого народу вкинено в піч — на радість ворогам — єдине, що стоїть у цьому грізному часі на сторожі нації — наше Слово!

Акад. проф. д-р **І. Горбачевський**, ректор Українського Університету в Празі.

Проф. д-р **О. Гармашів**, ректор Високого Педагогічного Інституту ім. Драгоманова у Празі.

Проф. інж. **Б. Іваницький**, ректор Української Господарської Академії в Подебрадах.

— Ціни книжок: „На зелених горах“ — 50 сот., „Чужиною“ — 1.50 зол., Поезії т. V. — 3 зол. — **разом 5 зол. з пересилкою.** Замовлення надсилати на адресу уповноваженого: **Viktor Prychod'ko, Revnice u Prahy, Czechoslovakia.** — Гроші посилати на адресу: Земельний Банк Гіпотечний, (конто В. Приходька), **Львів, вул.** Словацького 14.

ОСТАННІ ВІСТИ

ПОМЕР БАГАЛІЙ.

МОСКВА, ПАТ. ТАСС повідомляє, що в Харкові помер на 75-ому році життя відомий історик і вчений, член Академії Багалій.

СПРАВА ОСНОВУВАННЯ ШКІЛ.

На засіданні соймової освітньої комісії радили дальше над проектом закону про устрій шкільництва. До 14. уст. пос. Зомерштайн зголосив поправку, що справа основування шкіл має бути вийнята зпід юрисдикції міністра, а має це окреслити закон. Поправку цю ухвалили голосами ББ й Українського Клюбу. У справі доповнюючого образування представники опозиції виступали проти етатизму позашкільної освіти. Пос. **Рудницька** підкреслила небезпеку, яка відси випливає для меншинного шкільництва.

ПІД ЗАМІТОМ ПРИНАЛЕЖНОСТИ ДО УВО.

Перед львівським судом присяглих почалася вчора розправа проти 8 молодих хлопців із села Шили (Тернопільщина) під закидом приналежности до УВО. Прокуратор закидав їм, що в 1930 р. працювали для тієї організації, а діяльність їх виявилася після арештування підозрілих у підпалі будинків Оборського в Збаражі. Арештовані в судовім слідстві не признали ся до вини. Боронять: д-р Шухевич і д-р Шевчук. Присуд западе нині.

ЩО СПРИЧИНИЛО КАТАСТРОФУ М 2.

З Льондону повідомляють, що багато нурців працює над тим, щоби ствердити положення підводного човна М 2., щоби устійнити можливість і умовини, як витягнути його на поверхню. Як досі устійнили, то причиною катастрофи було найправдоподібніше це, що двері (кляпа) на командантовій вежі (зараз біля місця, де був прикріплений гидроплян) відчинилися передчасно. Відчинили їх через помилку або необережність, а може тому, що не зрозуміли приказу, коли човно було ще на кілька метрів під водою. Вода вдерлася зараз до човна і втиснула його на дно. Отже не було ніякої хиби в функціонуванні апаратів. Досі добули лише тіла двох старшин із командантської вежі.

ПОМЕР ЕДҐ. ВОЛЕС.

З Голівуду повідомляють, що там на 56 ому році життя помер Едгар Волес, відомий автор сензаційних повістей. Смерть наступила після подвійного запалення легенів після триденної недуги. Волес почав карієру як 12-літній продавець часописів, а став писати в 1902 р., коли то підчас бурської війни був кореспондентом Райтерової агенції. Волес був журналістом, повістярем, драматургом, фільмовим і перегоновим справоздавцем. Написав 150 повістей, 17 пес, більше як 300 новель, багато статтей та звітів по часописах. За останніх 10 літ заробляв ок. 40.000 фунтів стерлінгів річно. Був членом ліберальної партії та прихильником Ллойд Джорджа. В ост. виборах кандидував до парляменту, одначе перепав.

ЗА НАПАД НА НАЧАЛЬНИКА ЗАЛ. СТАЦІЇ.

До бюра начальника зал. стації в Монастириськах Піша впав 1. вересня м. р. залізничник Бірмаєр і стріляв до нього, одначе не вцілив. Переслуханий Б. зізнав, що хотів пімститися на начальнику за це, що відправив його зі служби. Дня 8. лютого станув Б. за свій вчинок перед судом. Засудили його на 3 роки тюрми. Прокуратор зголосив апеляцію з причини низької кари.

СПОРТ.

ЛЕЙК ПЛЕЙСІД, 11. II. ПАТ. Олімпійська дружина Злуч. Держав — Університетська дружина Мек Гіл 2:1.

Німецька гаківкова дружина — Дружина Лейк Плесід Клюб 5

НОВИНКИ

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорущина 5.** (біля кіна „Аполльо") поручає по найнижчих цінах, ковдри, матераци і постіль. Переробляє ковдри по 6 зол., матераци по 8 зол. 786 3—100

— **Концерт колядок і щедрівок** сполучених хорів, під диригентурою Вп. проф. Орленка і В. Согора, улаштовує Кружок Р. Ш. ім. М. Шашкевича 14. лютого (неділя) в 12 год. полудня в Преображенській церкві при вул. Краківській, як в останній день коляд і щедрівок. На цей концерт запрошуємо все громадянство міста Львова. 1363 1—2

— **Шкільні вистави „Цвіркуна".** Львівський Український Театр „Цвіркун" уладжує цілий цикль вистав для шкільної молоді з українських клясиків, яких твори є обовязковою, шкільною лектурою. Першою виставою буде **„Наталка Полтавка"**, народня опера, дня 12. II. ц. р. Ціни всіх місць 50 сот. Початок в год. 3. попол.

— **Морози.** Від дня 9-го ц. м. на наші землі впав сильніший мороз. Прийшов він із Сибіру. Також у всій Польщі панують морози, що ваґаються від 3 ст. холоду до 20 ст. За два останні дні в самім Львові мороз перейшов майже таку велику скалю.

— **З причини грипи** відкликується „Діточу костюмівку", заповіджену на день 14. лютого ц. р. в салі Укр. Бесіди.

— **Хто хоче** в цьому карнавалі добре забавитися й забути про крізу й тим подібні турботи сірого будня, хай спішить на „Великі Вечерниці Медиків". Дві орхестри (10 найліпших музик) й дві танечні, гарно прибрані салі примусять найбільших песимістів (-ок) глянути на світ крізь рожеві скла. Тому до побачення у суботу 13. II. 1932. в Народньому Домі при вул. Рутовського ч. 22. — Запрошення можна дістати в Книгарні Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка щоденно від год. 17—19. — Стрій візитовий.

— **З нужди.** Жінка реквізитора міських театрів у Львові, Зубеля, зарізала бритвою 3-літну дитину й підрізала собі смертельно горло. Зубель від кількох місяців був без посади.

— **Напад вовків.** На купців Авраама Капляна і Зайтшура, що їхали лісом, напало між Раковом і Іванцем кілька вовків. Один вовк скочив на сани і кинувся на Капляна, що закрився палицею. Тимчасом Зайтшур скалічив вовка ножем. Коли приїхали до Іванця, показалося, що Каплян втратив наслідком перестраху мову.

— **У кількох словах.** У Чехословаччині було з початком цього року 1650 кін, з чого 290 звукових. — Міністерство освіти в Парижі рішило перенести останки Бомарше, автора „Фіґара" до Пантеону, з нагоди 200-літніх його роковин. — За 10 літ у праській крематорії спалили 19.270 осіб, у чому 11.632 мущин. — Бурмистр американського міста Пленфільд (Ню-Джерзі), Фред Мекдональд зрікся своєї річної платні 2.000 дол. у користь громади. — На один поїзд в Індіях, яким їхали члени англійської місії, стріляли місцеві.

— **Туреччина теж борониться митом.** Декрет турецького уряду заборонив приймати із чужини почтові посилки понад 1 кґ. ваги. Навіть такі малі посилки заборонені, коли мають у середині мило, перфуми, дорогоцінні матерії та металі.

— **Повісився вчений.** У Білгороді повісився професор медицини д-р Ґеорґій Йоанович, дослідник над раком світової слави, що викладав у віденськім університеті від 1910—18.

— **Засуд славного бандита.** Цими днями виконали в Сан-Франціско присуд над одним із найбільших бандитів Чарльсом Френкі. У 1926 р. він незвичайно сміливо ограбив один нюйорський банк на 360.000 дол., а кілька днів пізніше почтовий віз із 85.000 дол. За цим ішли нові напади з неменшим успіхом. Коли Френкі став міліонером, він рішив „перестати працювати" і купив собі віллю в південній частині Мангетенна, а навіть вибирався у довшу подорож по Европі. Майже напередодні виїзду його арештували і засудили на 8 літ вязниці у славнім Сінг-Сінг. Звідси він утік і за ним шукали місяцями. Френкі вернувся до старого ремесла. Минулого року окружений поліцією він вбив трьох агентів, після чого засудили його на смерть.

— **Доля винахідника.** Німецька преса пригадує роковини одного із своїх винахідників Бетлера, що родився 1682 р. Як 20-літній розпустив він чутку, що найшов спосіб як добувати золото. Авґуст Міцний казав його арештувати та зачинив у Дрездені. Тоді дрезденський двір потрібував дуже золота. Бетлер працював роками над своїм винаходом, досить вигідно, хоч у заперті, під королівською сторожею. На щастя Бетлером зацікавився вчений Чірнгавз, що мав гроші та звязки і вказав йому новий шлях праці: винайти тайну виробу порцеляни, плеканої китайцями. Бетлер найшов її і став директором великої фабрики в Альбрехтсбурґу. Але його кортить добути міліони: він рішився продати тайну свого винаходу Прусії. За це попадає знову у вязницю і вмирає в 73-ім році життя в нужді та ганьбі. Його винахід іде на рахунок Чірнгавза. Аж історія направляє цю кривду.

— **Примхи природи.** Із Тексасу повідомляють, що одному садівникові вдалося виплекати на одному дереві брескви, сливи та черешні.

— **Американські рекорди.** Америка, що хоче бути у всьому перша, повідомляє „старий світ" про такі нові безглузді рекорди: одна жінка просиділа при радіо без упину 106 годин, не лягаючи спати. Композитор Петер Моріс склав новий твір на літаку. По дорозі скинув він рукопис на корабель, де находився лібретист, що негайно склав текст до нього; музику та слова передали радіом до Ню-Йорку.

— **Над чим радять париські суди.** Париж має своєрідні процеси, які є наслідком соціяльних обставин Франції, її моралі та публичної опінії. Ось один із характеристичних зразків, який наводить париська преса: Відомий кіновий актор X. зустрів в одній каварні молоду жінку; познайомився з нею в годині 6. веч. Пів години пізніше він запрохав її на вечеру. В год. 7-ій він купив їй дороге футро. Пів години пізніше дама пригадала собі, що дуже занята і розпрощалась із ним. Усміхнулася, подякувала і пішла. Лишила йому тільки своє прізвище. Більше з ним бачитись не хотіла. Актор попав у лють. За одну усмішку — футро це трохи за дорого. Він подав її в суд за ошуку. Суд I-ої інстанції відкинув його скаргу. Актор вніс апеляцію. Покищо йому вдалося добитися тільки одного — футро під арештом. Париська преса поважно зацікавлена проблемою: чи жінка ошукала актора, чи ні, приймаючи від нього футро задурно.

— **Демонстрація в користь миру.** 7.000 осіб зібралося в найбільшій льондонській салі „Альберт Гол", де представники всяких релігійних товариств зорганізували демонстрацію в користь роззброєння. На плятформі стояло 20 англійських епископів під проводом кентерберійського епископа, католицькі духовники, нонконформістичні пастори і головний рабін д-р Герц. Кентерберійський архиепископ назвав нинішню конференцію в Женеві „рішаючою".

— **Тиха релігійна революція.** Із мінарету в Константинополі, мошеї званої Фатіг Діяміссіг, викликує тепер муезин молитву із Корану вже турецькою мовою, а не як досі, впродовж 500 літ, арабською. Цей переклад Коранового тексту турецькою мовою є справжньою релігійною революцією, такою як колись переклад Біблії Лютром. Коли минулого тижня молитву „Аллах іль Аллах" проголосили вперше по турецьки, довкола мошеї зібралася велика юрба вірних, зацікавлених і збентежених.

— **Стихійна пожежа.** Із Сідней повідомляють, що в Новій Південній Валії горять ліси й степи на просторі соток тисяч акрів. Жертвою вогню впало кількадесять тисяч овець та іншого живого й мертвого інвентару.

— **Д-р Богдан Барвінський** просить нас зазначити, що він ані не є автором статтей на тему польсько-українських взаємин у „Веку Новім", підписуваних „Богданом Славянським", ані їх автора не знає.

—o—

З кіна.

Кіно „Апольо": „СТЕЖА".

Коли кіномани бачать на афіші імя Даґляса Фербенкса, йдуть до кіна, щоби бачити романтично-авантюрницькі пригоди якогось нового „Злодія із Баґдаду". Цим разом завелися подвійно: це не „оригінальний" „великий Даґ", лише його „ерзац" у цілком зміненому виданні: це просто Даґляс Фербенкс юніор, син славетнього артиста, який своєю появою на екрані рознесе по світі немилу звістку, що його батько має уже такого сина, себто — свою молодість залишив уже далеко позаду! Друга несподіванка „Стежі" це цілком інший характер „фербенксових" фільм: це ще одна воєнна фільма, де всі малоромантичні „пригоди" кінчаються ще менше романтичними трагедіями. Любов молодців до дівчат заступає тут вояцька приязнь. Замісць „щасливого кінця" — всі герої гинуть на полі слави. Зрештою — це мабуть одна з найкращих воєнних фільм, в якій з найбільшим реалізмом представлений воєнний жах — у воздусі: вся фільма присвячена геройським змаганням англійських і німецьких летунів. Сцени вибухів на землі (нпр. вибух амуніційного складу) — просто незрівняні. Фільма лишає глибоке враження.

(м—а п.)

Дописи.

ГОРОДОК. **(Просвітна нарада).** Дня 16. січня ц. р. Філія „Просвіти" в Городку скликала повітову просвітно-організаційну нараду для обговорення справ внутрішньої позички для Головного Т-ва „Просвіта" та справи поширення книжки. Прибуло на нараду понад 60 представників читалень, 6 священиків і кількох місцевих інтеліґентів. З Головного Виділу „Просвіти" прибув як делегат п. Петрик. Нараду отворив і проводив нею голова Філії д-р Степан Біляк. Справи денного порядку реферував п. Петрик. Присутні делегати селяни й інтеліґенти, дуже прихильно поставились до порушених справ і в оживленій дискусії піддавали ріжні заввагп і способи щодо переведення позички. По довшій дискусії ухвалено одноголосно такі постанови: 1) Нарада визнає конечну потребу і пильність внутрішньої позички для відновлення Матірнього Т-ва „Просвіта"; 2) До переведення тої справи вибирає окремий повітовий комітет з 9 осіб, котрий спільно і при допомозі Виділу Філії займеться стяганням і розділенням усталеної Гол. Т-вом позичкової квоти в сумі 4.500 зол. між поодинокі села; 3) Взиває читальні, кооперативи та інші українські установи в повіті і ціле українське громадянство стануть до допомоги Комітетові в його акції; в тій цілі треба в кожнім селі вибрати місцевий комітет з 3 осіб, представників читальні, кооперативи і церкви по одному. До повітового комітету вибрано: о. Володимира Демчука (як голову комітету) і пп. Миколу Третяка, о. Юрія Малого, Володимиру Томкову, Евстахія Світенко, Олексу Мерцала, Івана Міська, Івана Шкреметка й о. Василя Сеня — як членів комітету. При цій нагоді не можна ще не зауважити того сумного явища, що городецький повіт є майже останній, що береться до згаданої справи. Тоді, коли такі маленькі і бідні повіти, як прим. сусідній Краковець, відбули давно вже подібні наради і справу позички рушили з місця, городецький повіт треба було аж підганяти з центра.

ЖОВКВА. **(Господарська нарада філії „Сільського Господаря").** Дня 29. січня ц. р. відбулася нарада філії „Сільського Господаря", скликана для 1) обговорення теперішнього положення нашого сільського господарства та 2) обміркування способів праці філії „Сільського Господаря", а зокрема поновного заанґажування повітового агронома. В нараді, якою проводив голова філії о. Боднар, взяло участь поверх 100 делегатів кружків „Сільського Господаря" та кооператив. До першої точки нарад виголосив обширний реферат делегат Гол. Т-ва „Сільський Господар" інж. Е. Храплавий, після якого обговорено у вичерпуючій дискусії всі чергові питання селянського будня, як: збільшення продукції молока через контролю молочности, збільшення продукції яєць через розведення несливих курей, продукцію безрід на бекони та сало, заведення нових кормових ростин, а дальше власну перерібку тварин (масарні) і молока (молочарні). В дискусії забирали голос представники 27 сіл та у висліді однодушно ухвалили, щоби філія „Сільського Господаря" заанґажувала наново повітового агронома до праці в повіті, бо без нього праця над піднесенням селянського господарства неможлива. Оплату агронома розділять між себе повітові та низові кооперативи, що створять враз з іншими повітовими установами філіяльну організаційну секцію при філії „Сільського Господаря". Дуже гарним проявом треба назвати те, що на внесок делеґатів сіл повітові установи рішили віднестися до Ревізійного Союзу Українських Кооператив, щоби всі спори і непорозуміння між ними, які досі мали місце, він полагодив як наша кооперативна централя, та щоби таких справ на прітові виkети більше не вносити. В жовківськім повіті в посвятою працює вже від двох літ агроном інж. Макар Каплистий, та він перейшов до районової молочарні в Жовкві і тому нарада рішила, щоби філія „Сіл. Господаря" приняла окремого повітового агронома для праці в цілому повіті.

ЯВОРІВ. **(Сільсько-господарська праця в повіті.— Збори філії „Сільського Господаря").** Яворівщина відома зі своєї організованости на ріжних ділянках народньої роботи. В останніх часах в цій окрузі помітна енерґійна праця теж і в сільсько-господарській ділянці а вже сам факт, що в повіті працює аж трьох інженерів-агрономів (один при філії „Сільського Господаря" а двох при районових молочарнях), свідчить про поважне ставлення повіту до агрономічної справи. Всіми агрономічними агендами кермує філія „Сільського Господаря". Її робота сьогодня розгорнулася широко, а кілька прикладів може її ілюструвати. І так в повіті є 34 сільських кружків „Сільського Господаря", з яких деякі гуртують велику скількість членів (Нагачів поверх 240) а один будує навіть власну домівку (Серни). Рада філії „Сіл. Господаря" відбула в минулому році 18 засідань

та 6 конференцій з головами і секретарями кружків, а повітовий агроном інж. Р. Погорецький уладив 23 анкет в молочарських справах, 16 у справі допомогових фондів на випадок загибелі худоби, 16 у справі контролі молочности, відбув 24 поїздок в організаційних справах, 18 поїздок на загальні збори кружків, 5 у справі досвідів та уладив 4 курси в ріжних селах. У практичній роботі переводжено досвіди з погноями, вводжено нові кормові рослини (сов), пропаговано перехід від збіжевої до пашної господарки, заведено контролю молочности при двох кружках, в пятьох селах заложено обезпеченеві фонди на випадок загибелі худоби (обезпечено коло 1.100 корові), поширено у 18 селах расу курей кармазинів і т. д. При філії „Сіл. Господаря" утворили делегати всіх повітових установ філіяльну організаційну секцію, яка опікується працею філії і добуває для неї відповідні фонди, а саме головно від молочарських кооператив, в дальше і від інших кооп. установ. Тепер збирають в повіті складки на закупно зразкового господарства, яке сталоб агрономічною научною станицею для повіту. Таку велику роботу робиться тепер, в часі небувалої господарської скрути, бо саме тепер вона найбільше потрібна. — Дня 25. січня ц. р. відбулися загальні збори Філії „Сільського Господаря" при участи поверх 200 делегатів. Зборами проводила п-ні І. Павлова. По звідомленнях голови о. Е. Ломницького, повітового агронома інж. Р. Погорецького, касієра П. Волощака та голови контр. комісії д-ра О. Галущака розведено широку дискусію над видатною і корисною працею філії та намічено дальший її плян. Потім вибрано нову раду філії з головою о. Е. Ломницьким на чолі. В зборах взяв участь делегат Гол. Т-ва „Сільський Господар" у Львові, інж. Е. Храпливий, який виголосив реферат про практичну працю цеї установи загалом і про працю філії та кружків „Сіл. Господаря" зокрема. Численні збори дають запоруку, що агрономічна праця Яворівщини розвинеться ще краще, як досі.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 10. II. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 3·40 зол., за літру молока 28—29 сот., літру сметани 1·20 зол., копу яєць 4·70—4·90.

На санування Т-ва „Просвіта".

XVI. виказ підписаних позичок для санування „Просвіти".

Жидачів: Плютач Михайло 5, Прокопович Іван Волщів 5, Рибак Ів. Волщів 5, Сигура Ан. 5 Татчик Дм. Іванівці 5, Фльоркевич Ос. Цуцилівці 5, Хлипавка Ол. Тейсарів 5, д-р Юрків Мих. 50, Чит. „Просвіти" Жидачів 25, Українське Студ. Т-во Жидачів 50. **Борщів:** Прокопович Микола Скала н. Збр. 10, Скорода Михайло тамже 10, Щербань Микола тамже 5, Щербань Михайло тамже 5, Чит. „Просвіти" тамже 100, гр.-кат. церква тамже 10, Рідна Школа тамже 25, Українська Молодь Скала (з амат. вистави) 88.57, Союз Українок тамже 15. **Рава Руська:** Процик Ксавер 20, о. Твердохліб Антін 25, Пож.-рух. Т-во „Луг" Піддубці 10, о. Гойдиш Володимир Девятир 10, Садовський Юліян Камінка, Боброїди 15, Малиновський Волод. 10, о. Трешневський Роман Немирів 15, кооп. „Укр. Торговля" 50, о. Луцейко Іван Любича Камер. 50, Гіновський Іван 5, Климко Волод. 10, Івасечко Тома 5, Бутрин Дамян 5, д-р Гоцький Роман 25, Божик Михайло 10, Котович Степан 10, Кочан Олександер 5. **Угнів:** Панас Михайло Піддубці 5, Панас Еміліян тамже 5, Савчишин Василь тамже 5, Т-во „Луг" в Піддубцях 10, „Сільський Господар" тамже 5, Молоде Братство церковне Губинок 10, Старше Братство црк. тамже 15, Іванець Григорій тамже 5, Матвіїв Іван тамже 5, Кооперативний Банк 20, Каса Стефчика у Вербиці 20, Ярмола Ілля тамже 10, Христина Антін в Губинку 5, Каса Стефчика в Ульгівку 20, Омелян Василь у Вербиці 5, Хміль Тимотей Журавці 50, Гіль Андрій Вілька Верб. 5. **Львів-повіт:** Паньків Тимко Гаї 5, Петликовський Володимир тамже 5, о. Пелехатий Дмитро Дмитровичі 5, Сухацький Степан Гаї 5, Тютько Гринько Гаї 5, Хома Іван Дмитровичі 5, кооп. „Будучність" Гаї 50, Чит. „Просвіти" Дмитровичі 15, кооп. „Єдність" Дмитровичі 20, д-р Волощук Осип 5. **Сянік:** Чайковський Володимир 50, о. Швед Маріян 20. **Скала:** Ярошівна Марія 25. **Турка:** Чит. „Просвіти" Ботелка Вижна 10, Чит. „Просвіти" Турочки 5. **Рожнітів:** інж. Кисілевський Володимир, Осмолода 100. **Чесанів:** о. Савчин Антін Улазів 5, Трушевич Петро Брусно Нове 5, інж. Чубатий Теодор 100. **Рогатин:** Трутаківна 5, Пасючин 20. **Белз:** Федоришин Семен 5, Мр. Футуйма Григорій Варяж 100. **Комарно:** о. Филипович Іван Кліцко 100. **Тисьмениця:** о. Панчишин Іван 50, Решетилович Зиновій 20, д-р Шипітка Теодор 20, Чит. „Просвіти" Підпечари 25, Кооп. „Ощадність" Милованя 10, Чит. „Просвіти" тамже 10, Кооп. Спілкова Крамниця тамже 20. **Перемишль:** Пащак Михайло 5, Бордун Медиків 10, Гривнакова Марія 10, Феденичева Стефанія 10. **Сокаль:** Юрчик Семен Тудорковичі 10, Чит. „Просвіти" тамже 10. **Теребовля:** Козак Іван 20. **Яворів:** Обдач Микола 10, Павлюк Іван 10, Радейко Остап 10, Радейко Микола 5, Саварин Антін 5, Саєвич Роман 10, Саєвич Левкадія 10, Ставничий Теодозій 20, Турянська Вікторія 10, Фірчук Іван 10, Хархаліс Остап 10, Харамбура Роман 20, Чопик Микола 10, Щепанський Евстахій Рогізно 5, Яворовський Евген 10. **Калуш:** Павлик Іван 10, Рубчак Ярослав 5, Стефанишин Микола Вістова 5, Чит. „Просвіти" Верхня 5, Повіт. Союз Кооператив 100, Чит. „Просовіти" Кудлатівка 5, Т-во „Сокіл" 20, Прокопів Ілля Тужилів 5, о. Зрада Іван Довге Кал. 30, д-р Сохацький Іван 50, Посацька Анаст. з Грабівки 5. **Громадів:** Чит. „Просвіти" Вікно 110. **Західні землі:** д-р Могильницький Роман Познань 30, Попель Олімпія Гродзіце 40, Бойків Волод. Познань 30, Ступницький Михайло тамже 30, Виник Михайло Солець н. Вислою 10. **ЧСР.:** Сірополко Степан, Прага 5.25. **Румунія:** Герасим Дмитро Букарешт 50. **Ряшів:** д-р Пушкар Микола 25, Фільварків Йосиф 20, Ящиник Іван 2.50, Білецький Константин 25, Михас Олександер 15, Котельницький Василь 5. **Камінка Струм.:** Редькова Марія 10, Шеремета Андрій 25, Чит. „Просвіти" Браташі 15, Чит. „Просвіти" Деревляни 10, Кооп. „Будучність" тамже 10, Гр.-кат. церква тамже 5, Кооп. „Відродження" Сокоря 15. — Разом **2.736.32 зоол.** Разом з усіми попередними **39.355.62 зол.**

*

Замітка: Для заощадження почтових видатків Т-во „Просвіта" висилає довжні грамоти на повну позичку або на бажання на її части через свої філії або збіркові Комітети. — При висилці позичок без заяв просимо подавати на чеку або повідомити карткою, чи вислана квота є повною позичкою, чи тільки частиною, щоби ми на повну позичку виставляли обовязково довжні грамоти.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Львівський Український Театр „Цвіркун" (саля Ремісничої Палати, Стрілецька пл. ч. 7).

Пятниця, 12-ого, год. 3 попол. **„Наталка Полтавка"**. Вистава для шкільної молоді.

Неділя, 14-ого, год. 7.30 веч. **„Біда біду перебуде"**. Ревія в 14 точках.

Білети можна купувати скорше в Нар. Торговлі.

Великий Театр.

Четвер, 11. II. в год. 7.30 „Ріголетто" (виступ В. Кепури).

Пятниця, 12. II. в год. 8. „Сон літньої ночі" (премієра).

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 11. II. в год. 8. „Рокеі".

Пятниця, 12. II. в год. 8. „Друге імя кохання".

Кіна.

АПОЛЬО: „Стежа" (Фербенкс).
КАСІНО: „Трейдер Горн" (В. С. Ван Дайк).
КОПЕРНИК: „4-ка піхотинців" („Наїздники").
ЛЕВ: „Зелена бригада", „Зоряна ескадра".
МАРУСЕНЬКА: „4-ка піхотинців" (Наїздники).
МІРАЖ: „Намисто королеви".
ОАЗА: „Х. 27" (Марлена Дітріх).
ПАН: „Севілля, місто кохання" (Рамон Новаро).
ПАЛЯС: „Украдений рай".
ПАСАЖ: „Шалений їздець" та додатки.
ПРОМІНЬ: „Душі в неволі" (Сольський, Батицька).
СОНЦЕ: „Ніч у Максіма".
СТИЛЕВЕ: „Він або я" (Гарі Піль) та звукова комедія.
УТІХА: „Корабель пачкарів" і „Сильна людина".
ХИМЕРА: „Великоміські вулиці".

Програма радіо.

Субота 13. II. 1932.

Ляйпціг (318,8) 17.00 Концерт симф. оркестри. **Братислава** (278,8) 19.20 Норвеські пісні. **Гільверсум** (298,2) 17.40 Камер. музика. **Льондон** (355,8) 22.00 Камеральна музика. **Гамбург** 16.00 Концерт радіоркестри. **Букарешт** (394,2) 20.00 Альтанковий фестиваль. **Берлін** (418) 20.30 Радіокабарет. **Прага** (488,6) 20.00 Кабарет-монстр. **Мілано** (501,7) 21.00 Симфонічний концерт. **Відень** (517,2) 17.00 Концерт військ. музики. 19.36 Радіофейлетон. 21.20 Камеральна музика. **Будапешт** (550,5) 20.05 Циганська музика. **Париж** (1724,1) 18.00 Концерт. **Осльо** (1083) 23.00 Танкова музика.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця 12. II. 1932.

Львів. 11.45 Огляд преси. 11.58 Варшавський час. 12.10 Грам. кружки. 13.10 Комунікати з Варшави. 15.00 і 16.10 Грам. кружки. 15.25—15.50 Транс. з Варшави. 15.50 Авд. для хорих. 16.20 Відчит з Варшави. 16.40 Кружок і Сільва рерум. 16.55—17.35 Транс. з Варшави. 17.35 Концерт легкої музики. 18.50 Всячина. 19.10 „Робітник чи робот"? відчит. 19.30 Спорт. комунікат. 19.45—24.00 Транс. з Варшави.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Актора п. Елишевського просять подати свою адресу п. Блавацькому — Театр ім. Тобілевича, саля Робітничого Дому, Перемишль, до дня 22. II. 1932 р.

Звичайні

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Видавничої Спілки „Діло"

Кооперативи з обмеж. порукою у Львові відбудуться **в суботу дня 13. лютого ц. р. в год. 4.30 попол. в льокалі редакції „Діла", Ринок 10, II. пов.**

Денний порядок:

1. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
2. Звідомлення з діяльности за рік 1930/1.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Відчитання звіту з ревізії від Ревізійного Союзу Українських Кооператив.
5. Розділ чистого зиску або покриття втрати.
6. Вибір голови, заступника голови, секретаря і 4 членів Надзірної Ради та 3 заступників членів Надзірної Ради.
7. Вибір 3 членів Контрольної Комісії.
8. Зміна статута.
9. Внески і запити.

НАДЗІРНА РАДА.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.